

czasowym na budującej się linii Kutno — Strzałków (Dz. U. R. P. № 43 poz. 365), podwyższona rozporządzeniem z dnia 12 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 837), podwyższa się do wysokości 108.000 marek; opłatę zaś za przetrzymanie wagonu, ustanowioną w punkcie 8 par. 1 rozporządzenia z dnia 3 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 43 poz. 365), zmienioną rozporządzeniem z dnia 12 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 837), zastępuje się opłatą w wysokości 8.000 marek za każdą rozpoczętą dobę (24 godziny) po upływie terminu wolnego od postojowego i za jeden wagon.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1923 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 12 października 1922 r. o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budującej się linii Kutno — Strzałków (Dz. U. R. P. № 90 poz. 837).

Minister Kolei Żelaznych: *Ludwik Zagórny-Marynowski*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

1068.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 23 grudnia 1922 r.

o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budującej się linii Kutno—Płock.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Opłatę za przewóz wagonu ładownego lub próżnego na budującej się linii Kutno — Płock, ustanowioną w punkcie 5 § 1 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 15 grudnia 1921 r. w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tymczasowym na budującej się linii Kutno — Płock (Dz. U. R. P. № 108 poz. 791), podwyższoną rozporządzeniem z dnia 12 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 838), podwyższa się do wysokości 72.000 marek; opłatę zaś za przetrzymanie wagonu, ustanowioną w punkcie 8 § 1 rozporządzenia z dnia 15 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108 poz. 791), zmienioną rozporządzeniem z dnia 12 października

1922 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 838) zastępuje się opłatą w wysokości 8.000 marek za każdą rozpoczętą dobę (24 godziny) po upływie terminu wolnego od postojowego i za jeden wagon.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1923 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 12 października 1922 r. o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budującej się linii Kutno — Płock (Dz. U. R. P. № 90 poz. 838).

Minister Kolei Żelaznych: *Ludwik Zagórny-Marynowski*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

1069.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 28 grudnia 1922 r.

w przedmiocie przedłużenia obowiązku służby czynnej w wojsku stałym szeregowym rocznika pob. 1900 w formacjach jazdy i artylerji konnej, dyslokujących na obszarach O. K. VI Lwów i O. K. X Przemysł.

Na podstawie art. 16 tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dn. 27 października 1918 r. (Dz. Praw Królestwa Polskiego № 13 poz. 28) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedłuża się obowiązek służby czynnej w wojsku stałym szeregowym rocznika pob. 1900 (zasadniczy pobór) w formacjach jazdy i artylerji konnej, dyslokujących stale lub czasowo na obszarze O. K. VI Lwów i O. K. X Przemysł do dnia 31 stycznia 1923 r.

§ 2. Wykonanie powyższego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

§ 3. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Spraw Wojskowych: *Sosnkowski*